

ΚΛΕΙΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΔΡΑΣΗΣ	ΑΝΟΙΧΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΔΡΑΣΗΣ
1. Εκπαιδευτικός: (μετα)φορέας γνώσης, λειτουργεί ως αυθεντία 2. Δασκαλοκεντρική προσέγγιση, αντλεί το θεωρητικό υπόβαθρο από συμπεριφορισμό (μπιχεβιορισμό: «Επίδειξη-επανάληψη-ανταμοιβή (θετική/αρνητική)»). Ο εκπαιδευτικός δείχνει,, εξηγεί, επαναλαμβάνει, ρωτάει (ερωτήσεις ανάκλησης πληροφοριών, ερωτήσεις κλειστού τύπου), ελέγχει, έχει τον πλήρη έλεγχο της εκπαιδευτικής διαδικασίας 3. Παιδιά: ακολουθούν οδηγίες, εκτελούν, είναι παθητικοί αποδέκτες των προτάσεων, αποφάσεων των εκπαιδευτικών ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ Βήμα 1°: παρεούλα νηπιαγωγός αφηγείται κάτι που επέλεξε η ίδια ανεξάρτητα από το τι συμβαίνει στην τάξη Βήμα 2°: νηπιαγωγός ρωτάει τα παιδιά κι εκείνα απαντούν, υποβάλλει κλειστές ερωτήσεις, αναζητά την μία και σωστή απάντηση, απευθύνεται σε συγκεκριμένα παιδιά που απαντούν άνετα («καλοί» μαθητές), προσπαθεί να εμπλέξει και τα υπόλοιπα παιδιά προτρέποντάς τα με παρατηρήσεις Βήμα 3°: νηπιαγωγός εκφωνεί την εργασία που έχει σχεδιάσει η ίδια και εξηγεί στα παιδιά τι θα κάνουν δίνοντάς τους οδηγίες, Βήμα 4°: υλοποίηση δράσης, συνήθως εργασία ατομική, αδιαφοροποίητη για όλους με ίδιο περιεχόμενο και ίδια υλικά Βήμα 5°: τα παιδιά τοποθετούν τις εργασίες τους στο συρτάρι τους ή τις δίνουν σε νηπιαγωγό που τις αξιολογεί επιβραβεύοντας τες	1. Εκπαιδευτικός: διαμεσολαβητής, εμπυχωτής 2. Παιδοκεντρική προσέγγιση, αντλεί θεωρητικό υπόβαθρο από κονστρουκτιβισμό (Πιαζέ, εμπειρίες παιδιών, προϋπάρχουσες γνώσεις κι αντιλήψεις παιδιών. αξιοποίηση λάθους) και κοινωνικό κονστρουκτιβισμό (Βυγκόσκυ, συμμετοχή, συνδιαμόρφωση διδακτέου, εμπλοκή παιδιών ομαδοσυνεργατικά/αλληλεπιδράσεις, ομάδες) 3. Παιδιά: συναποφασίζουν, εμπλοκή παιδιών, δρώντα υποκείμενα, με ενεργό ρόλο ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ Βήμα 1°: παρεούλα νηπιαγωγός αφηγείται κάτι που προέκυψε από τη ζωή στην τάξη ή που επέλεξε η ίδια παρατηρώντας τα παιδιά της τάξης της ή σε συνεργασία μαζί τους Βήμα 2°: νηπιαγωγός εμπυχώνει συζήτηση και επιχειρεί διάλογο με ανοικτές ερωτήσεις, προσπαθεί να εμπλέξει όλα τα παιδιά μέσα σε κλίμα αποδοχής (ασφαλές συναισθηματικό πλαίσιο, λεκτική, μη λεκτική επικοινωνία), αξιοποιεί άστοχες απαντήσεις Βήμα 3°: Νηπιαγωγός & παιδιά σχεδιάζουν από κοινού τις δράσεις που θα ακολουθήσουν (συλλογικές αποφάσεις) Βήμα 4°: υλοποίηση συλλογικών αποφάσεων, ομαδικά, τα παιδιά έχουν λόγο στην επιλογή των υλικών, πραγματοποιούνται διαφοροποιημένες δράσεις Βήμα 5°: συζήτηση μαζί με τα παιδιά για αξιολόγηση/ανατροφοδότηση της διαδικασίας (μεταγνωστικές δεξιότητες), εστιάζουν στο τι, γιατί και πώς

Ο παραπάνω πίνακας δεν εξαντλεί ούτε τα χαρακτηριστικά, ούτε τα βήματα των αντίστοιχων πλαισίων δράσης. Είναι μία προσπάθεια σχηματοποίησης και αποτελεί ένα ενδεικτικό παράδειγμα που θα σας επιτρέψει να εντοπίσετε ομοιότητες και διαφορές ανάμεσα στις 2 προσεγγίσεις.